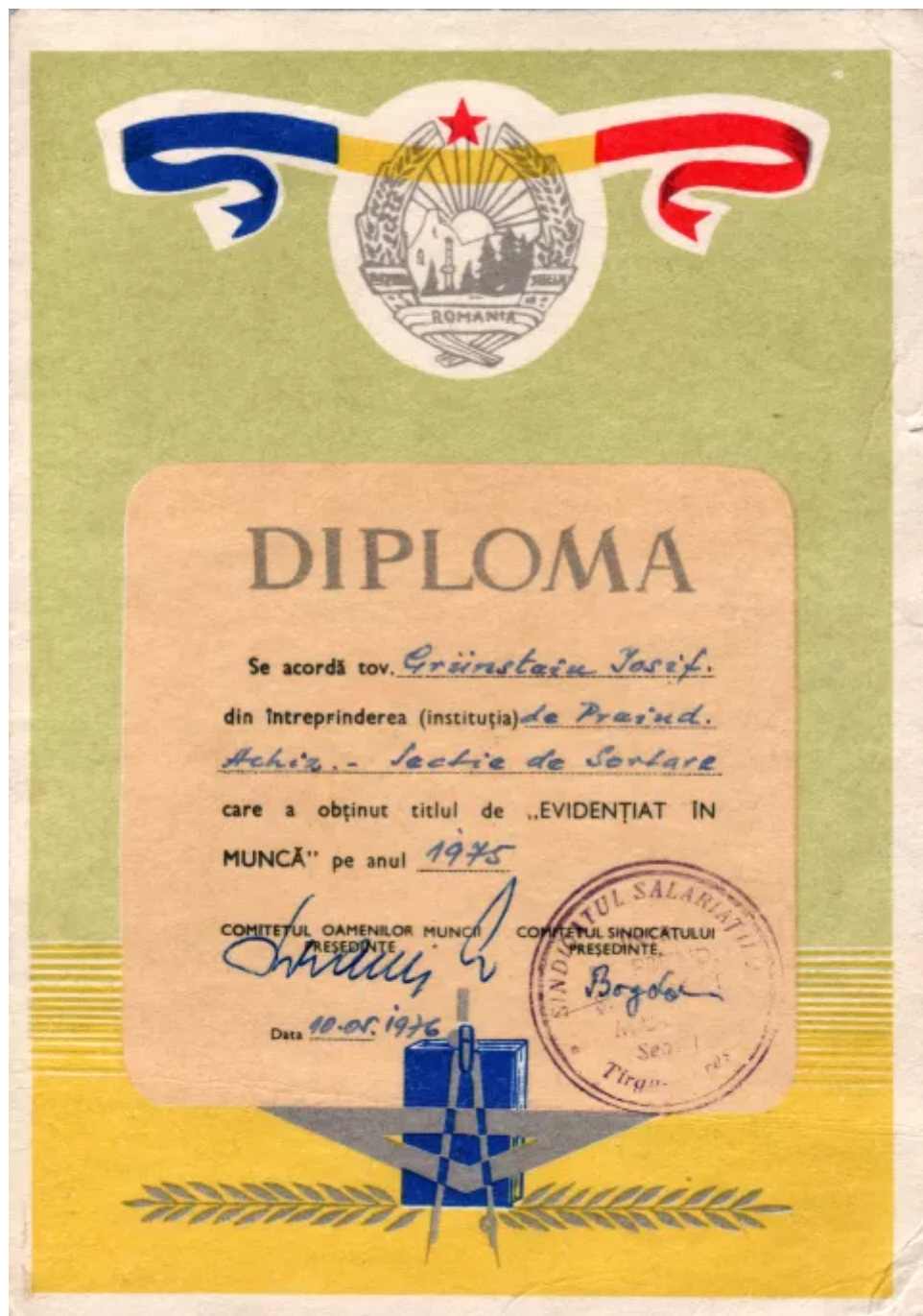

Grünstein József Kiváló Dolgozó Oklevele

Ez egy diploma, amit a férjem kapott. Alul írja, hogy "Se acordă tovarăşului Grünstein Iosif din întreprinderea Preindustr. Achizitie, Sectia de sortare, care a obținut titlul de "EVIDENTIAT IN MUNCA" pe anul 1975. Comitetul Muncii Presedinte" [Oklevél Grünstein József elvtársnak, a Kisipari Vállalat beszerzési osztályáról, a Válogatási szekcióról, "A munka mezején elért kiváló eredményeiért" címet kapta 1975-ben. A Munkabizottság Elnöke (román)].

Annak van az aláírása rajta, aki helyette maradt, mikor elment nyugdíjba, de nem is engedték el, amíg nem tanította be.

Az uram Bethlenben járt iskolába, villanynál tanult sokat, addig, amíg megvakult. Körülbelül tizenöt-tizenhat éves korában történt mindez, és akkor elvitték Kolozsvárra, és megműtötték. Azt

mondták, hogy nem szabad többet tanuljon. Így aztán kitanulta a bőr szakmát, de nem tudom, hol. A háború előtt már Bethlenben is a bőr szakmában dolgozott, és aztán eljött [Maros]Vásárhelyre. Itt egy privát háznál [boltban] árulta a posztót, és ott ismerte meg az első feleségét, Grün Helént. Besztercei volt. Kolozsváron egy nagybátyjánál lakott, az nevelte, és aztán jött ide, [Maros]Vásárhelyre állásba mint tisztviselő a vasudvaron.

A háború előtt az uram a bőrgyárban dolgozott. Nem tudom, hogy hívták a bőrgyárat a háború előtt. Háború után lett egy vállalat, úgy hívták, hogy "Întreprindere de sortare" [osztályozó vállalat], és ott volt igazgató. Szortálták [válogatták] a bőroket. Ötven embere volt, a Maros hídon túl, jobb kéz felől, ott volt a vállalat. A bőroket a megyéből és az ország még hat megyéjéből kapták. Szortírozták, scop de fabricație [termelés végett (román)] repartizálták [kiküldték] a gyáraknak. Összesen negyvenkét évet volt ott, nem engedték még nyugdíjba jönni, úgyhogy csak két hónap után adták ki a papírjait, mert ilyen szakember, aki ennyire ismerte a bőroket, az országban nem volt sok, csak körülbelül négy-öt. Mikor nem volt meg a hónap végén a terv, akkor volt neki egy sofőrje, mentek, és hozták a bőroket máshonnan, hogy az emberek kapják ki az egész fizetést. Volt egy időben, hogy ötvenen is dolgoztak a keze alatt, férfiak és nők is. Szerették is nagyon őt.

Az uram nem volt párttag, és mégis igazgató volt, mert nagyon jó szakember volt, szükségük volt rá. Óriási dolog volt abban az időben, hogy igazgató legyél, és ne légy párttag. Feljelentették, és hívták a Securitatéra. És jöttek haza is, nem voltunk itthon, benéztek az ablakon, és azt mondták, hogy bokáig érő perzsában vagyunk [élünk]. És behívták akkor a pártra, mert végül is volt olyan ember, aki mindent leadott [besúgott], de olyanok is voltak, akik ismerték ezeket, úgyhogy végül a férjem megtudta, hogy ki árulta be. Nem csináltak neki semmit, mert szükségük volt rá.